

زمان بزرگترین دارایی انسان/ نگاه ما به وقت باید چگونه باشد

زمان مانند چاقویی است که می شود هر استفاده ای از آن نمود یا اتوبوسی ...

زمان مانند چاقویی است که می شود هر استفاده ای از آن نمود یا اتوبوسی که همه در آن نشسته اند؛ یکی در خواب، یکی در حال مطالعه، یکی در حال حرف زدن و بالاخره اتوبوس می رود، اما خوش به حال کسی که این زمان را به زیبایی سپری می کند و کارنامه مفیدی در استفاده از وقت دارد. وقت یک منبع بسیار ارزشمند حقیقی است که هرگز قابل برگشت نیست و تولید نمی شود. نمی توان آن را به کسی داد و یا از کسی قرض گرفت. تنها ماشینی که دنده عقب ندارد زمان است. پس فقط می توان از آن به نحو احسن استفاده کرد.

زمان تنها دارایی مشترک بین انسانهاست که برخی چقدر زیبا و درست از آن بهره می برند. حتی ثانیه ها برایشان ارزشمند است و در ثانیه ها موفقیت خود را مشاهده می کنند. ولی افسوس برای برخی روزها و ماهها و سال ها ارزشی ندارد. واقعا با زمان می شود طلا به دست آورد، ولی با طلا نمی توان زمان بدست آورد.

باید در استفاده از زمان خیلی دقت داشته باشیم، چون فقط یک بار حق زیستن داریم و دیگر فرصت دومی برایمان نخواهد بود. هر چه صحیح تر از این وقت استفاده کنیم، برنده ترهستیم. به فرموده امام صادق (ع) انسان عاقل موظف است زمان خودش را بشناسد و متوجه وظایف خودش باشد. کسی عالم به مقتضیات زمان خود باشد، مورد هجوم اشتباهات قرار نمی گیرد. (1)

در ایام زندگی، لحظه های الهی وجود دارد. در کمین آن فرصت ها باشیم و از آن استفاده کنیم، زیرا عمر محدود است و بیشتر از حد نخواهد بود. پس زمان می گذرد و باید با دیدی وسیع و تفکری مثبت در پی کارهای مثبت باشیم. پرونده آدم های مثبت را ببینیم، تمام عشق، خدمت، ایثار، پیروزی و شهامت؛ ولی پرونده های انسان های منفی شکست، بخل، حسادت، بدبینی و مال مردم خوری است ولی زمان برای هر دو یکسان است.

بهتر است زمان را چنین تعبیر کنیم: دانش آموزانی که در یک کلاس نشسته اند، استاد و معلم با توجه به زمان به آنها درس داده، سالها پی در پی سپری شده و الان کارنامه در دست همه قرار گرفته است. یکی همه نمراتش عالی و یکی با تمام نمرات پایین، و کسانی که تلاش مستمر داشته موفق و پیروز به درجات علمی می رسند و فردایش نیز خدمت به جامعه و عشق ولذت از زندگی و لذت از این زمان خواهد بود و یکی هم با آینده ای تاریک و با افسوس. می دانیم زمان برای آنها یکسان بوده است.

زمان برای هیچ کس برتری ندارد ثانیه ها برای همه یک جور می گذرد؛ ولی طریقه استفاده از آن خیلی مهم است و مهمتر اینکه، کارهای خوب پاداش بزرگتری دارند و کار نیکو ده ها برابر پاداش دارد. (2)

باید با دیدی مثبت و تفکری مثبت با زمان پیش برویم. هرگز از روزگار ناراحت نباشیم. روزگار برای کسی بدی نمی خواهد روزگار با همه خوب است. اگر می خواهیم در زندگی به موفقیت چشمگیری دست پیدا کنیم باید از هر لحظه زندگی مان به درستی استفاده و بهره ببریم و هر فرد در زندگی باید مدیریت زمان داشته باشد و زمان را به کنترل خود در آورد و آن کس که می خواهد درجات رشد و تعالی را طی کند باید زمان را از آن خود کند.

از جمله کسانی که در زندگی خود دچار نگرانی و ترس از آینده خود می شوند افرادی هستند که برنامه ریزی اصولی برای استفاده از زمان ندارند و این خود می تواند آسیب زا باشد. باید بر زمان تمرکز داشته باشیم و برای حال و آینده خود برنامه ریزی کنیم و هدفمند پیش برویم و باید احساس تمرکز و جهت گیری نسبت به زندگی خود داشته باشیم و با مدیریت زمان این حس به ما جهت گیری می بخشد. در این لحظه از زندگی، کمتر چیزی است که کنترل آنرا به دست نداشته باشیم و بدون حسرت گذشته و هراس از آینده در زمان حال زندگی کنیم و درصدد جبران زمان های از دست رفته برآیم بدانیم که اگر بخواهیم می توانیم عملکرد در زمان داشته باشیم.

1- بحارالانوار، ج 5

2- سوره انعام، آیه 16